

Magistrátu hlavního města Prahy
Odboru územního rozvoje

Jungmannova 35/29
110 01 P r a h a 1

Věc: Přípomínky k návrhu Územního plánu hlavního města Prahy (Metropolitnímu plánu).

K návrhu Územního plánu hlavního města Prahy (Metropolitní plán) /dále jen „Návrh“ a „MPP“/ vznáším (nebo vznáší zapsaný spolek ..... /dále jen „spolek“) tyto

přípomínky,

a to ve vztahu jak k obecné části, zásadám, tak k jednotlivým vymezeným územím v městské části Praha 6.

1. Požaduji (Spolek požaduje), aby MPP konkrétně stanovil a odůvodnil základní koncepci rozvoje města a koncepci rozvoje a ochrany hodnot, které budou v souladu se Zadáním, Zásadami územního rozvoje a Strategickým plánem, a které budou referenčním rámcem všech přijatých ustanovení MPP a jeho budoucích změn.

Odůvodnění:

Základní koncepce rozvoje města a koncepce rozvoje hodnot jsou základní vstupy pro tvorbu strukturálního plánu tak, jak je strukturální plán „structureplan“ chápán v mezinárodním kontextu. Zároveň jsou tyto koncepce při rozhodování o změnách v území základním vodítkem pro posouzení v mezních případech. Formulace základní koncepce rozvoje města a koncepce rozvoje hodnot mimo jiné umožní posoudit, nakolik MPP odpovídá Strategickému plánu a Zásadám územního rozvoje. Obě koncepce jsou také nezbytné pro posouzení vlivů návrhu MPP na udržitelný rozvoj území (VVURÚ).

V této souvislosti je nezbytné upozornit na to, že platné ZÚR se požadavkům na koncepci rozvoje města a koncepci rozvoje a ochrany hodnot obsáhle věnují zejména v kapitolách 2.2.2., 2.2.3, a 2.4. Neurčitost a vágnost ustanovení MPP lze ovšem interpretovat i tak, že MPP naplnění *některých* ustanovení výše zmíněných kapitol *umožňuje*, což je jediné vysvětlení pro to, že pořizovatel předloženou verzi Návrhu přijal ke společnému jednání podle §50 SZ. Z pohledu samosprávy je však daleko zásadnější, že MPP zároveň umožňuje i taková řešení, která jsou s ustanoveními výše zmíněných kapitol ZÚR v přímém rozporu.

Z hlediska udržitelného rozvoje města a tedy i požadavků na MPP jsou naprosto zásadní následující body: písm. f) a i) kap 2.2.2 ZÚR požadující nastavit koncepci rozvoje města tak, aby zajistila polycentrické uspořádání města, čehož MPP není z principu schopen kvůli tomu, jakým způsobem definuje plochy s rozdílným způsobem využití; písm. u) kap. 2.2.2 ZÚR

požadující zajištění podmínek pro zajištění odpovídajícího občanského vybavení, což MPP opět nezajišťuje, a to jednak rezignací na vymezování ploch pro novou občanskou vybavenost, jednak naprosto nedostatečnou ochranou stávající občanské vybavenosti; písm. e), f), a l) kap. 2.2.3 ZÚR (a kapitolu 2.2.3 jako celek) specifikující požadavky ZÚR na řešení dopravní koncepce s cílem minimalizace vlivu individuální automobilové dopravy na vnitřní město a podpory nemotorové dopravy.

Zpracovatel si všech problémů musel být dobře vědom, protože **jím zpracované ÚAP konstatují přesně stejné problémy udržitelného rozvoje města, jejichž řešení po něm požadují ZÚR.** Namátkou například uvádím (spolek uvádí) „*Úbytek funkce bydlení v centrální části města a jeho stagnace, nedostačující ochrana v historickém jádru.*“ (Problémy k řešení: Město) či „*Tlak na kapacitní bytovou výstavbu nebo velkokapacitních obchodních center na volných plochách krajiny na okraji města a v kontaktním území Prahy, bez vazeb na dopravní a technickou infrastrukturu a bez potřebného občanského vybavení, generující neúměrné zatížení veřejných rozpočtů na infrastrukturu.*“ (Problémy k řešení: Využití území).

2. Požaduji (Spolek požaduje), aby MPP stanovil a řádně odůvodnil koncepci uspořádání krajiny, a jednoznačně stanovil pravidla pro změny krajiny žádoucí pro rozvoj jejich hodnot.

Odůvodnění:

MPP prakticky neobsahuje koncepci uspořádání krajiny. Krajinnou infrastrukturu redukuje na čtyři články, věnující se územnímu systému ekologické stability, což je vyloženě trestuhodné zjednodušení. Vlastní koncepci pak v principu reprezentuje pouze princip požadavků na zvyšování arbitrárně stanoveného stupně ekologické stability (SES) pro (jediné možné?) způsoby využití krajiny, z nichž některé navíc předpokládají vynětí pozemků ze zemědělského půdního fondu, aniž by ovšem bylo stanoveno, které a proč.

Z krajiny vyjímá pochybně vymezené zastavěné a zastavitelné části krajiny, ačkoliv tyto tvoří její nedílnou součást: v nezastavitelných lokalitách tak např. zakazuje výstavbu na významných hranách, aby na nich pak vymezoval plochy zastavitelných lokalit (např. lokalita „Pusté vinice“). Způsob, jakým pojímá krajinu je v rozporu s definicí krajiny kodifikované v Evropské úmluvě o krajině a v zákoně 114/1992 Sb. o ochraně přírody a krajiny. V této souvislosti je zcela nepochopitelné, že se MPP ani nepokouší vymezit spojitý systém celoměstsky významných ploch zeleně na rostlém terénu.

Zcela chaotickým prvkem MPP je institut tzv. „krajinného rozhraní“, pro které MPP v čl. 109 stanovuje, že „*Krajinné rozhraní je pás nezastavitelných lokalit po obvodu souvislého zastavitelného území města. V krajinném rozhraní je kladen důraz na rozvoj vysokých rekreačních a kompozičních krajinných hodnot území.*“. Odhlédneme-li od toho, že Praha nemá spojitý okraj, protože tento okraj je penetrován podle vyjádření zpracovatele nezastavitelnými „zastavitelnými rekreačními lokalitami nestavebních bloků“, tak pak je toto krajinné rozhraní vymezeno přes významné stavby dopravní infrastruktury a někdy pouze na nich. Jak má hl. m. Praha rozvíjet rekreační a kompoziční hodnoty mimoúrovňové křižovatky dálnice D7, je pravděpodobně tajemstvím zpracovatele.

Způsob řešení krajiny v MPP je o to překvapivější vzhledem k tomu, že shodný zpracovatel v kapitole Problémy k řešení: Krajina ÚAP konstatuje problémy s nedostatečnou ochranou zemědělského půdního fondu /"ZPF"/, nedostatečné zajištění ochrany přírodně hodnotných ploch a hrozící izolace těchto ploch (mimo jiné) nevhodným využitím okolí. Což všechno jsou problémy, které navrhované řešení MPP bohužel prohlubuje.

3. Požadují (Spolek požaduje), aby zpracovatel vypracoval MPP do detailu, který odpovídá měřítku 1 : 10 000.

Odůvodnění :

MPP je formálně odevzdáván v měřítku 1 : 10.000. Míra detailu jeho řešení však ve stabilizovaných územích místy implicitně reguluje polohu budov na pozemích či předjímá architektonicko-urbanistické řešení veřejných prostranství (což je podrobnost spíše odpovídající regulačnímu plánu či územní studii v měřítku 1 : 2000), v návrhu naopak míra podrobnosti odpovídá spíše měřítku zásad územního rozvoje (v Praze zpracovávaných v měřítku 1 : 50.000), což je naprosto neakceptovatelné.

4. Požadují (Spolek požaduje), aby MPP na základě nedostatečných kapacit stávajícího občanského vybavení (m. j. ve vztahu k) a návrhu uspořádání způsobů využití a jejich kapacit ve stabilizovaných, transformačních a rozvojových plochách stanovil koncepci veřejného občanského vybavení, sportu a kultury a pro jednotlivá zařízení vymezil adekvátní plochy.

Odůvodnění:

Stanovení koncepce veřejného občanského vybavení a ploch pro stavby veřejné občanské vybavení, **je jeden ze zcela elementárních úkolů územního (a tedy i metropolitního) plánu.** Bodová vrstva zobrazující zařízení stávající veřejné vybavenosti je zcela neadekvátní a nenaplnuje požadavky Zadání ani písm. u) kap 2.2.2 ZÚR (Urbanistická koncepce): „*vytvořit podmínky pro zajištění odpovídajícího občanského vybavení na celém území města, zejména základního občanského vybavení veřejnou infrastrukturou s přihlédnutím k dostupnosti, významu a charakteru lokality*“. Zpracovatel si musel být dobře vědom problémů s dostupností nejen veřejného občanského vybavení, ale i ploch pro jeho realizaci. Sám totiž v kapitole „Problémy k řešení : Ekonomická a občanská infrastruktura“ konstatuje následující: „*Nedostatečná občanská vybavenost, zejména předškolní zařízení.*“; „*Nedostatečné zajištění a ochrana vhodných územních rezerv a dalších lokalizačních podmínek pro inkubátory, technologické a vědeckotechnické parky, a to přednostně v blízkosti vysokých škol, kapacit vědy a výzkumu a podnikatelského sektoru.*“ a „*Nepřipravené další územní rezervy pro vznik univerzitních kampusů.*“ A v kapitole věnované městu pak „*Chybějící občanská vybavenost a převažující monofunkčnost nových obytných celků.*“.

Že se zpracovatel tyto problémy, které v ÚAP správně identifikoval, rozhodl v MPP neřešit, je více než překvapivé.

5. Požadují (Spolek požaduje), aby zpracovatel MPP přehodnotil definice a počet zastavěných a zastavitelných struktur (čl. 41-50 MPP) a definice a počet nestavebních a nezastavitelných struktur (čl. 51-60 MPP) tak, aby umožnily stanovit a odůvodnit **jednoznačná a věcně správná pravidla prostorového uspořádání.**

Odůvodnění:

Způsob definice a počet různých struktur zastavěných (a zastavitelných) a nezastavitelných lokalit trestuhodně zjednodušuje variabilitu fyzických prostředí města Prahy a jejího urbanistického a kulturního dědictví. Zavádějící definice pak vedou zpracovatele k zařazení např. Nového Města pražského mezi „rostlé“ struktury, což je ilustrativní chyba. A co zpracovatel míní pod „typickým vnitroblokem“? Prostavěné vnitrobloky dělnického Smíchova či Karlína, anebo zahrady ve vnitroblocích Dejvic a Bubenče? Definice struktur krajiny pak implicitně předpokládají, že jejich součástí jsou i zastavěné a zastavitelné lokality, což ovšem zpracovatelem zvolená metodika neumožňuje.

Tento požadavek je o to významnější, že ZÚR v kap. 2.4.1 požaduje v bodě a) vytvořit podmínky pro „ochranu Památkové rezervace v hlavním městě Praze (...) jako unikátního architektonického souboru zapsaného na seznamu světového kulturního dědictví UNESCO“ a b) a c) požadující vytvoření podmínky pro ochranu dalších méně významných (méně významných než UNESCO!!) kulturních památek a souborů a jiných prvků sídelní struktury významných pro zachování identity jednotlivých městských částí.

Je záhadou, jak se mají tyto vágně definované regulativy jednotlivých struktur použít pro novou zástavbu, a to tím spíše, že většinu těchto ploch MPP zařazuje do zcela mlhavých kategorií „heterogenních“ a „hybridních“ struktur, o nichž je známo jenom to, že nejsou povinně blokové.

6. Požadují (Spolek požaduje), aby MPP přehodnotil význam lokalit v systému nástrojů, které používá pro stanovení pravidel pro rozhodování o změnách v území a tomu přizpůsobil způsob jejich vymezení, vnitřního členění a regulativů na ně vázaných tak, aby **regulativy MPP chránily a rozvíjely charakter města Prahy a jeho částí tak, jak je definován v §2 písm. h) PSP.**

Odůvodnění:

Zadání v kap. II.A.1.1 definuje lokalitu následovně: *“Lokalita je plocha, nebo soubor ploch, vymezená územním plánem na základě převažujícího charakteru”*. Sám zpracovatel de-facto připouští, že využití šesti typů ploch s rozdílným způsobem využití není dostatečné pro zajištění dostatečně jasného prostředí pro jednoznačné rozhodování v území, a proto v části čtvrté definuje “regulativy vázaných na plochu” (čl. 78–112) a nakonec i dalších prvků (části 5, 6, 7 a 8). Tyto plochy a liniové a bodové prvky nakonec jsou, vzhledem k vágním ustanovením jak vlastních ploch s rozdílným způsobem využití, tak i struktur a cílových charakterů lokalit, vlastně jedinými nositeli ustanovení MPP. Sám zpracovatel identifikuje v ÚAP jako problém k řešení *„Nerespektování charakteru místa, s důsledkem snížení kvality obytného prostředí pro stávající obyvatele.”*

Výsledná kombinace velmi vágně definovaných pravidel pro "lokality", které jsou podle zpracovatele a i podle odst. 1 čl. 35 „základní jednotkou metropolitního plánu“ a podle odst. 2 čl. 35 „území lokality je regulováno cílovým charakterem lokality“, a popisných „regulativů“ pro plochy, linie a body podle částí 4, 5, 6, 7 a 8 **vytváří celou řadu nejasností v tom, jakým způsobem vlastně mají být uplatňována ustanovení MPP.**

Popisy jednotlivých bodových, liniových a plošných prvků jsou totiž mnohdy v přímém rozporu s regulativy definovanými pro jednotlivé lokality, anebo dokonce na jednom místě i mezi sebou, což není vždy na první pohled zřejmé, protože některé prvky jsou zobrazeny na různých závazných výkresech.

Výsledkem je naprosto nepřehledné a nesrozumitelné prostředí pro rozhodování v území, což je v rozporu nejen se Zadáním a cíli územního plánování, ale i se zdravým rozumem. Není možné, **aby MPP vyvolával neoprávněná očekávání, že je v zastavěných plochách možné zásadním způsobem měnit kapacitu, využití a strukturu**, pokud je transparentně neoznačuje jako transformační.

7. Požaduji (Spolek požaduje), aby dílčí skladebné plochy lokalit, nezbytné pro stanovení žádoucího využití částí lokalit pro zajištění ochrany a rozvoje charakteru lokalit dle §2 písm. h) PSP, byly definovány jako „plochy s rozdílným způsobem využití“.

Odůvodnění:

MPP implicitně připouští, jak je zjevné z jeho struktury (ze 168 článků MPP se definici ploch s rozdílným způsobem využití věnuje 6 článků), že 6 typů ploch s rozdílným způsobem využití nepostačuje pro dostatečně podrobnou koordinaci veřejných a soukromých zájmů na území města Prahy, tím méně pro naplnění požadavků písm. f) a i) kap 2.2.2 ZÚR, požadujících polycentrické uspořádání města. Vzhledem k tomu, že v ÚAP sám zpracovatel konstatuje jako problém k řešení „Vznik monofunkčních zón, deformujících přirozené městské prostředí a generujících zvýšené nároky na dopravní obsluhu.“(viz „Problémy k řešení: Využití území“).

Realitní trh na území hl. m. Prahy má odhadovanou hodnotu okolo 30 mld. korun ročně. Ceny realit na území hl. m. Prahy rostou do takových výšek, že jsou pro Pražany prakticky nedostupné. Takovýto trh vyžaduje naprosto jasná a jednoznačná pravidla pro rozhodování o změnách v území. Jakékoliv nejasnosti o tom, co a kde lze v Praze postavit, hrozí soudními spory s nepředvídatelnými důsledky nejen pro reálný rozvoj hl. m. Prahy (délky řízení a dopady na podobu realizací), ale i na soudní spory o vlastní podstatě MPP (například o vztahu a závaznosti regulativů a jiných ustanovení MPP atp.).

Je proto naprosto nezbytné, aby ustanovení MPP byla tak konkrétní, jak je to racionálně jen možné.

8. Požaduji (Spolek požaduje), aby jako „zastavitelné plochy“ byly vymezené pouze plochy určené k zastavění.

Odůvodnění:

Vymezení zastavitelných a nezastavitelných ploch je základním úkolem územního plánu s významnými ekonomickými dopady, jak ilustrují m. j. příklady obcí za hranicí hl. m. Prahy. Způsob, jakým MPP přistupuje k rozčlenění území města Prahy je značně rizikový.

„Nestavební bloky“ vymezené nad **zastavitelnými lokalitami**, které jsou určeny plochami mimo systém „ploch s rozdílným způsobem využití“, nemají ve SZ oporu. Proto jsou z hlediska dopadů případných soudních sporů o náhrady za změny v území či zmařené investice, minimálně značně rizikové, zvláště proto, že jsou s vymezenou a definovanou plochou s rozdílným způsobem využití v rozporu, a přitom nepokrývají ani existující důležité plochy zeleně ve městě.

Je nepochopitelné, proč zpracovatel v rozporu se zadáním vyznačil velké historické parky a zahrady jako zastavitelné lokality (tím spíše, že je zároveň označil jako „nestavební“). Vymezení současně nezastavěných ploch jako zastavitelných, aniž by řádně odůvodnil potřebu jejich zastavitelnosti, lze vnímat minimálně jako trestuhodnou nezodpovědnost. Právní konstrukce JUDr. Uhla, z níž vyplývá, že územní plán **nemusí zastavitelné a nezastavitelné plochy vymežit**, ale že zastavitelnost ploch **je třeba odvozovat ve správních řízeních**, nemá žádnou oporu v dosavadní praxi územního plánování, vytváří další nejistoty v rozhodování o změnách v území a jako takovou ji nelze přijmout; tím spíše, že k ní není žádný věcný důvod. MPP podle zpracovatele de-facto nezastavitelné plochy vymezuje, jen je z nějakého neznámého důvodu neoznačuje a nedefinuje jako nezastavitelné plochy. **To je značně rizikové zejména proto, že pokud by jakýkoliv další územní plán Prahy přistoupil k vymezování nezastavitelných ploch standardním a předvídatelným způsobem, hrozily by městu vinou MPP přijatého „řešení“, těžko vyčíslitelné škody.**

Způsob řešení přijatý zpracovatelem je o to překvapivější, že jak Zadání, tak i kap. 2.4.2 ZÚR jsou v požadavcích na řešení zeleně a krajiny v územním (metropolitním) plánu zcela explicitní: územní plán má zeleň ve městě i krajině chránit, a to jak jednotlivé plochy, tak i celoměstský systém.

MPP proto **nezbytně musí vymežit a definovat plochy s rozdílným způsobem využití tak, aby mu umožnily vymežit plochy, které nejsou určeny k zastavění, jako nezastavitelné plochy.**

9. Požaduji (Spolek požaduje), aby MPP v rozvojových a transformačních územích buďto **navrhl uspořádání** ploch veřejných prostranství, využití území, kapacit a adekvátního veřejného vybavení, anebo **nastavil jejich cílové kapacity a využití a transparentně podmínil jejich rozvoj pořízením vhodné podrobnější dokumentace** (regulační plán, územní studie, dohoda o parcelaci).

Odůvodnění:

Zadání požaduje po zpracovateli nastavit řešení MPP takovým způsobem, aby MPP byl dobrým podkladem pro rozhodování o změnách v území. To samozřejmě předpokládá, že MPP stanoví **jednoznačná** pravidla pro koordinaci veřejných a soukromých zájmů v území, a to zejména v rozvojových a transformačních územích předpokládá **návrh tohoto uspořádání v MPP**. Stejně se vyjadřuje sám zpracovatel v ÚAP, kde jako problémy k řešení konstatuje problém „*Absence jasných pravidel pro exploataci „brownfields“ a podmínek pro racionální koncentrace produkčních kapacit.*“ (Problémy k řešení: Ekonomická a občanská infrastruktura), „*Nedostatečné využití transformačních ploch využitelných pro bydlení.*“ (Problémy k řešení: Město).

Způsob řešení MPP, který i podle vyjádření Zpracovatele **odsouvá tvorbu tohoto návrhu až do procesu územního řízení, je v zásadním rozporu s požadavky Zadání** schváleného zastupitelstvem hl. m. Prahy **a z hlediska rozvoje města, naprosto nezodpovědný.**

Princip územního plánování v ČR je nastaven tak, že **zpracovatel řešení koordinace veřejných a soukromých zájmů navrhne**, a pokud je toto řešení přijatelné, tak ho zastupitelstvo obce (v případě Prahy Zastupitelstvo hl. m.) **potvrdí hlasováním**. MPP tak upírá politické reprezentaci a přeneseně i veřejnosti právo, ovlivňovat budoucí podobu města. **To je samozřejmě naprosto nepřijatelné, protože tím samosprávě znemožňuje naplnit jeden z jejích hlavních úkolů.**

Takzvaná „volnost“ regulativů, prezentovaná zpracovatelem jako benefit přijatého řešení, je pak zvláště nevýhodná pro investory, kteří z takto nastavených regulativů nemají šanci zjistit, jakou hodnotu mají jim nabízené pozemky. **Hodnota pozemků je totiž závislá na přijatelném využití a umožněné intenzitě zástavby. Odsun řešení koordinace veřejných a soukromých zájmů (a mimo jiné i soukromých zájmů mezi sebou) do územních řízení je naprosto nezodpovědný hazard s délkou stavebních řízení a s trhem s nemovitostmi na území Prahy.**

10. Požaduji (Spolek požaduje), aby zpracovatel v návrhu MPP komplexně přehodnotil způsob nastavení výškové regulace; a to **zejména nastavení hladin, vlastních výšek a ploch, v nichž jsou tyto hladiny aplikovány.**

Odůvodnění:

Zadání se požadavkům na řešení kompozice města věnuje zejména v bodu 2 kap. II.A.1 a následně i v kap. II.A.2.1., kde požaduje stanovit „*výškové hladiny všech lokalit*“. Zadavatel měl zajisté v úmyslu tím zpracovateli naznačit, že do regulativů MPP je třeba pomocí výškové regulace zapracovat požadavek písm. t) kap. 2.2.2 ZÚR (Urbanistická koncepce): „*vytvořit podmínky pro ochranu prostorové scény města*“ a v bodě d) úkolů pro podrobnější územně-plánovací dokumentaci kap. 2 ZÚR pak „*zajistit účinnou prostorovou regulaci nové zástavby*“. MPP nastavený systém výškových hladin, který je mimochodem v rozporu s §27 PSP, pomocí počtu tzv. „*regulovaných nadzemních podlaží*“, u nichž není známá výška a neregulující např. „*neplnohodnotná*“ nadzemní podlaží, v kombinaci s pravidly pro tzv. dominanty (čl. 103) vytváří prostředí pro potření cílů výše zmíněných úkolů; při pružném výkladu totiž tvůrčí práce s výškou regulovaných podlaží a maximálního možného počtu

podlaží neregulovaných umožní výstavbu budov, které mohou zásadním způsobem narušit stávající střešní krajinu a prostorovou kompozici Prahy. Na druhou stranu „zdola“ omezený počet podlaží neumožňuje realizace objemných staveb s nestandardním počtem podlaží ve městě (tělocvičny, divadla, kostely, výstavní prostory atp.). Nastavení výškových hladin je tedy od základu urbanisticky chybné, a navíc v rozporu s platným usnesením Rady hl. m..

Výšková regulace MPP rovněž **neumožňuje** (ani v režimu výjimečné přístupnosti) **zrealizovat skutečné dominanty doplňující a rozvíjející prostorovou scénu města**. MPP navrženou tzv. „*hladinu věží*“ (čl. 100) nelze za vytvoření podmínek pro doplnění prostorové scény Prahy přijmout: jejich rozmístění není komponované ani odůvodněné, a navíc je v rozporu s doporučeními UNESCO. **Prohlášení v čl. 104 a 105 o posuzování vlivu věží na kompozici města se neodráží v rozmístění a regulativech hladinou věží postižených ploch**, a nestanovují dostatečně jasná kritéria pro prověření přípustnosti této tzv. druhé výškové hladiny. Aniž MPP podmíní rozvoj těchto ploch vhodnou podrobnější dokumentací (regulační plán, územní studie), jedná se o podmínky naprosto bezzubé a se zcela nepředvídatelnými důsledky pro prostorovou scénu města.

Nositelem chybně nastavených výškových hladin pak je čtvercová síť 100x100 metrů orientovaná podle větrné růžice (přičemž není jasné, na jakém základě Zpracovatel zvolil velikost čtverce a orientaci sítě, protože jeho kompatibilita se strukturou Prahy to jistě nebyla). Že aplikace geometricky tvrdé čtvercové sítě na daleko geometricky i výškově rozmanitější město povede k problémům, mohl zpracovatel dopředu očekávat.

To vede často až k urbanisticky „komickým“ situacím, kdy na památkově chráněných vesnických strukturách „stabilizuje“ šestipodlažní zástavbu, na 13 podlažních objektech 23 podlažní zástavbu a v jiných případech „stabilizuje“ výškovou hladinu o několik podlaží nižší, než je skutečná zástavba. Konkrétní případy lze ve stabilizovaných územích najít prakticky namátkou.

V rozvojových a transformačních územích pak tvoří problémy jiného druhu. Neumožňuje odhadnout cílové kapacity rozvojových území ani ve vazbě na kapacity veřejné infrastruktury, ani na jejich vnitřní uspořádání a tím méně na respekt ke stávajícím urbanistickým hodnotám území, které doplňují.

Zvolená forma výškové regulace je proto v rozporu se Zadáním, ZÚR, PSP, je naprosto zmatečná a věcně nesprávná.

11. Požaduji (Spolek požaduje), aby MPP při návrzích koncepce veřejných prostranství, dopravní infrastruktury i vymezení ostatních zastavitelných a nezastavitelných ploch pro různá využití **zohledňoval existující prostorová i legislativní omezení**. Není možné, aby MPP stanovoval, že v některých místech je nezbytné na jednom místě umístit využití, která musí být prostorově oddělená, v místech, kde to není možné.

Odůvodnění:

Zpracovatel MPP se tím, že značnou část nezbytných prvků pro řešení koncepce veřejných prostranství, dopravní a technické infrastruktury a jiných veřejných zájmů v území reprezentuje překryvnými prvky (body, liniemi, plošnými značkami a koridory), vyhýbá se nutnosti řešení jejich prostorové koordinace, kterou odsouvá do následných (územních) řízení. Tento postup mu však neumožňuje posoudit, zda je tato prostorová koordinace vůbec možná, a zda tedy není nezbytné, přijmout jiná řešení.

Na řadě míst tak z výše uvedených důvodů hrozí, že na nich bude rozvoj zcela zablokován tím, že MPP předepsaná využití nebude možné koordinovat, aniž by to bylo dopředu známé. To samozřejmě povede k významným průtahům při územních a stavebních řízeních, navíc s velmi nejasnými výsledky.

Na druhé straně tím, že MPP nedohlédne, že některé veřejné zájmy je nezbytné (z prostorových důvodů) řešit jinak, ohrožuje tím realizaci opatření k jejich naplnění: veřejný zájem není možné realizovat tam, kde ho MPP vymezuje, a zároveň jeho realizaci tam, kde by za současné situace realizován být mohl, bude znemožněna vývojem území podle ustanovení MPP.

12. Požaduji (Spolek požaduje), aby MPP zapracoval požadavky zvláštních právních předpisů (včetně usnesení a nařízení Rady hl. m. Prahy) do svých ustanovení a navrhl takové řešení, které koordinuje veřejné a soukromé zájmy k obecnému prospěchu.

Odůvodnění:

Zpracování požadavků zvláštních právních předpisů do základní koncepce rozvoje a koncepce ochrany a rozvoje hodnot, a nakonec v přiměřené podrobnosti do regulativů územního plánu, je jedním ze základních úkolů územního (a tedy i metropolitního) plánu (viz např. §18 odst. 3 a §19 odst. 1, písm. e) a m) SZ). Účelem těchto ustanovení je, aby investoři nemuseli provádět rozbory dopadů zvláštních právních předpisů na podmínky možností využití pozemků, které vlastní anebo kupují a umožnit jim tak racionalizaci jejich vnitřních procesů.

MPP požadavky zvláštních právních předpisů zohledňuje spíše náhodou, pokud jsou v souladu s jeho návrhem a s tím, že podrobnější podmínky vyplynou v průběhu projednání záměrů v územním řízení. V tomto ohledu je symptomatický například způsob, jakým zpracovatel MPP zapracoval do jeho regulativů požadavky zákona 20/1987 Sb. o státní památkové péči, protože zpracovatel založil obhajobu MPP právě na důrazu na hmotné prostředí města a kvalitu veřejných prostranství. MPP přitom zcela opomíjí celou řadu památkových rezervací na území města (Osadu Baba, Ořechovku, Vinohrady, Dejvice, Smíchov..... a.p.) a jako „stabilizované chráněné“ uvádí pouze části Pražské památkové rezervace, aby však ve svých regulativech následně „stabilizoval“ výškovou hladinu (např. lokality Staré Město) „jednou horizontální úrovní“ často o několik podlaží vyšší, než je skutečný stav. Investory obnovy Starého Města tak uvádí v omyl, protože jim naznačuje, že mohou zásadním způsobem zvýšit kapacitu objektů. Stejný přístup pak MPP volí pro požadavky i ostatních právních předpisů (např. zák. 114/1992 Sb. o ochraně přírody a krajiny aj.).

MPP pak například pouze odkazuje na ustanovení PSP, které jsou ovšem v konečném důsledku naprosto zásadní pro vlastní výklad ustanovení MPP: například u definic boků, stanovení prostorových parametrů ulic a tak podobně. Jedním z rozhodnutí Rady hl. m. se tak mohou bez patřičného posouzení zásadním způsobem změnit podmínky rozvoje města. Tento přístup ke koordinaci veřejných zájmů při rozvoji města Prahy hrozí tím, že vytlačí investory mimo hranice Prahy. Rozvoj Prahy tak bude v příkrém rozporu s odst. 1 čl. 2 MPP: **rozvoj vnitřního města bude paralyzován spory o využití a kapacitách a Pražané, vytlačení za hranice Prahy do předvídatelnějšího prostředí Středočeského kraje, zahltí veřejné prostory města automobilovým provozem a dalšími požadavky na veřejnou infrastrukturu.**

13. Požaduji (Spolek požaduje), aby omezení vyplývající z ustanovení MPP byla po celou dobu jeho platnosti stálá a známá nejpozději v okamžiku veřejného projednání. Není akceptovatelné, aby byli majitelé nemovitostí v nejistotě, jestli se omezení, která se jich týkají, budou měnit stavebními akcemi sousedů anebo rozhodnutím Rady hl. m. Prahy.

Odůvodnění:

MPP má vytvářet vhodný rámec pro rozhodování, a to nejen při rozhodování o změnách v území, ale i pro rozhodování soukromých investorů a samosprávy města. Naplnění tohoto požadavku samozřejmě vyžaduje časovou stálost a předvídatelnost regulativů MPP pro jednotlivé záměry. Z tohoto pohledu jsou zvláště problematická ustanovení odst. 4 čl. 77, který říká, že „*parametrické regulativy se neuplatní pro záměry ve vazbě na definovaná uliční prostranství*“. Není zřejmé, zda se poté povinnost z parametrické regulace přesune k tíži ostatních sousedů, anebo se o tyto kapacity snižuje požadavek parametrické regulace pro celou plochu.

Outsoursování regulativů MPP do ustanovení PSP, odůvodňované potřebou flexibilního měnění podmínek rozvoje pro potřeby trhu, je rovněž zásadním rizikovým prvkem MPP (viz připomínka pod bodem 12).

MPP tak vytváří naprosto neakceptovatelné nejistoty v území, a to nejen pro investory (protože o přesunu nákladů na realizaci občanského vybavení by pravděpodobně vedli obtížné soudní spory; na změny PSP, které by jim výrazně znehodnotily majetek nelze aplikovat §102 SZ), ale i pro samosprávu města, již tímto připravuje o i tak velmi slabý nástroj tzv. „parametrické regulace občanské vybavenosti“ pro zajištění pozemků pro nezbytné občanské vybavení.

14. Požaduji (Spolek požaduje), aby byl MPP zpracován takovým způsobem, aby umožnil věcné posouzení SEA, a aby pak pokyny SEA zapracoval.

Odůvodnění:

VVURÚ (SEA) zpracovaná pro návrh MPP neobsahuje (a vzhledem k neurčitosti MPP ani nemohla obsahovat) skutečné zhodnocení dopadů MPP na udržitelný rozvoj města Prahy. Posouzení VVURÚ je tak založené na srovnání neoptimističtějšího výkladu základních tezí MPP s platným územním plánem Prahy (ačkoliv legislativa v době, kdy byl platný územní plán zpracováván, neobsahovala požadavek na udržitelný rozvoj) s tím, že vliv PSP je přičítán k dobru MPP a nikoliv platnému územnímu plánu. To je zřejmá metodická chyba, protože PSP jsou platné bez ohledu na to, která ze dvou posuzovaných dokumentací je v platnosti, odhlédneme-li od toho, že VVURÚ má posuzovat dopady návrhu MPP na udržitelný rozvoj a nikoliv tento srovnávat s jinou dokumentací.

K výše zmíněným (viz připomínky 1-12) nedostatkům MPP například na zastavitelnost, předvídatelnost prostředí pro výstavbu (a tedy dostupnost bydlení, prostoru pro pracovní příležitosti, dopravu) se zpracovatel MPP vůbec nevyjadřuje, ačkoliv se jedná o obrovská rizika udržitelného rozvoje Prahy.

I těch několik málo požadavků SEA na dopracování zpracovatel při společném projednání odbyl vyjádřením s odůvodněním, že se mají vyřešit při územním řízení, což je z odborného pohledu minimálně problematické a popírající smysl pořizování SEA v procesu pořizování územního (metropolitního) plánu.

.....

Jméno a příjmení

.....

adresa trvalého bydliště

.....

podpis

u spolků jméno a příjmení předsedy výboru spolku,
adresa sídla, IČ a podpis předsedy spolku nebo
člena výboru pověřeného sestavením připomínek